

Her Şey Değişmiş

– Nuri Baş · 26 Temmuz 2020

Son günlerde değişmiş bakıp gördüğüm her şey
Gülücükle kahkaha gözden dökülen yaşlar.
Çalsa da hazin bana ses vermiyor sanki ney
Artık güzel durmuyor ipince hilal kaşlar.
Yüzlerde tebessümler dönüşmüş sırtığığa
Okkalı kelimeler hafiften kırıtığa.

Sokaklar bir karanlık bir karanlık ki sorma
Bir aşına yüz yoktur göz alışık olmasa
Gelmez iki damla yaş boşa kendini yorma
Kara uzun bulutlar gelip gönle dolmasa.
Contaları bozulmuş neden damlatır gözler
Bir çift laftan alınır dokunmazdı ki sözler.

Zaman hızlı bir tren molalar da saniye
Kameranın merceği hızlı çeker galiba
Kim itibar eder ki benim gibi faniye
Alkışlar da değişmiş bütün hepsi mağluba.
Sağlam idi ellerim şimdi neden titriyor?
Dağlar aşan ayaklar hiç bir yere gitmiyor.

Ne oldu baharıma çiçekler de dökülmüş
Karlara yağmış içime donmuş fikirlerim.
Kök salmış düşünceler birer birer sökülmiş
Yıkılınca virane çıkmış sanki kirlerim.
Güneş bana baksa da artık ısıtmıyor ki
Sokakta sarhoş bile bakıp sırtmıyor ki...

Kulak kesiliyorum okunan salalara
Bestelenen şarkılar hep mi hüzün kokuyor
Sığınmışım kağıttan yapılmış kal'alara.
Çelikten halatlarla bana libas dokuyor.
Mehtap gitti uzaktan bana el salları oldu.
İpincecik fidanlar kuruyan dalları oldu.

İçimde hafakanlar karanlıklar kol gezer
Ölüm mü sesler yoksa? ince ince bir korku...
Bir düşünce oturur koca bir ömrü ezer
Geri dönüp bakınca hayat o kadar zor ki
Zaman akıp gitmiş de bizler yolda durmuşuz
Ölüm acı bir gerçek meğer hayal kurmuşuz.